

رخشنده اعتصامی مشهور به پروین اعتصامی در بیست و پنجم اسفند ۱۲۸۵ هجری شمسی در تبریز متولد شد و در نیمه شب شانزدهم فروردین ۱۳۲۰ دار فانی را وداع گفت. او یکی از شاعران نامدار ادب فارسی و یکی از مفاخر ارزشمند خطه آذربایجان می باشد که در زمینه شعر و ادب همچنان می درخشد و از شاعران کم نظیر در این عرصه می باشد.

عمر پروین بسیار کوتاه بود، کمتر زنی از میان سخنگویان اقبالی همچون پروین داشت که در دورانی این چنین کوتاه شهرتی فراگیر داشته باشد. پنجاه سال و اندی است که از درگذشت این شاعره بنام می گذرد و همگان اشعار پروین را می خوانند و وی را ستایش می کنند و بسیاری از ابیات آن بصورت ضرب المثل به زبان خاص و عام جاری گشته است. در کودکی با خانواده اش به تهران آمد. پدرش که مردی بزرگ بود در زندگی او نقش مهمی داشت، و هنگامیکه متوجه استعداد دخترش شد، به پروین در زمینه سرایش شعر کمک کرد.

♥ مادر پروین

مادرش اختر اعتصامی نام داشت. او بانویی مدبر، صبور، خانه دار و عفیف بود، وی در پرورش احساسات لطیف و شاعرانه دخترش نقش مهمی داشت و به دیوان اشعار او علاقه فراوانی نشان می داد.

♥ پدر پروین

یوسف اعتصامی معروف به اعتصام الملک از نویسندگان و دانشمندان بنام ایران بود. وی اولین (چاپخانه) را در تبریز بنا کرد، مدتی هم نماینده ی مجلس بود. اعتصام الملک مدیر مجله بنام (بهار) بود که اولین اشعار پروین در همین مجله منتشر شد، ثمره ازدواج اعتصام الملک، چهار پسر و یک دختر است.

پدر پروین میرزا یوسف اعتصامی پسر میرزا ایراهیم خان مستوفی ملقب به اعتصام الملک از اهالی آشتیان بود که در جوانی به سمت استیفای آذربایجان به تبریز رفت و تا پایان عمر در همان شهر زیست.

یوسف اعتصام الملک در ۱۲۹۱ هـ ق در تبریز به دنیا آمد. ادب عرب و فقه و اصول و منطق و کلام و حکمت قدیم و زبانهای ترکی و فرانسه را در تبریز آموخت و در لغت عرب احاطه کامل یافت. هنوز بیست سال از عمرش نرفته بود که کتاب (قلائد الادب فی شرح اطواق الذهب) را که رساله ای بود در شرح یکصد مقام از مقامات محمود بن عمر الزمخشری در نصایح و حکم و مواعظ و مکارم اخلاق به زبان عربی نوشت که بزودی جز کتاب های درسی مصریان قرار گرفت. چندی بعد کتاب (ثورة الهند یا المرأة الصابرة) او نیز مورد تحسین ادبای ساحل نیل قرار گرفت

کتاب (تربیت نسوان) او که ترجمه (تحریر المرأة) قاسم امین مصری بود به سال ۱۳۱۸ هـ ق انتشار یافت که در آن روزگار تعصب عام و بی خبری عموم از اهمیت پرورش بانوان در جامعه ایرانی رخ می نمود.

اعتصام الملک از پیشقدمان راستین تجدد ادبی در ایران و به حق از پیشوایان تحول نثر فارسی است. او با ترجمه شاهکارهای نویسندگان بزرگ جهان، در پرورش استعداد های جوانان، نقش بسزا داشت. او علاوه بر ترجمه بیش از ۱۷ جلد کتاب در بهار ۱۳۲۸ هـ ق مجموعه ادبی نفیس و پرارزشی بنام (بهار) منتشر کرد که طی انتشار ۲۴ شماره در دو نوبت توانست مطالب سودمند علمی، ادبی، اخلاقی، تاریخی، اقتصادی و فنون متنوع را به روشی نیکو و روشی مطلوب عرضه کند.

اولین معلم او (پروین) در دوره ای که آموزش دختران امری باطل و مردود شمرده می شد همانا پدر گرامیش بود که خود جزو دانشمندان و سخندانان و از مترجمان بنام ایران بود. بنابراین ادبیات فارسی و عربی را با مهارت هر چه تمام در نزد پدر آموخت. به ندرت در جرگه سایر اطفال وارد می شد. غالباً تنها بسر می برد اندیشه های بزرگ در سر می پروراند. در مجلس درس همیشه از سایرین پیشتاز بود. استعداد و قریحه لبریز او بزودی و هنگامی که بیش از هفت سال سن نداشت بروز کرد و در این زمان به سرودن اشعار مختلف پرداخت.

در هشت سالگی به شعر گفتن پرداخت و مخصوصاً با به نظم کشیدن قطعات زیبا و لطیف که پدرش از کتب خارجی (فرنگی، ترکی و عربی) ترجمه می کرد طبع آزمایی می نمود و به پرورش ذوق می پرداخت.

در یازده سالگی به دیوان اشعار فردوسی، نظامی، مولوی، ناصر خسرو، منوچهری، انوری، فرخی که همه از شاعران بزرگ و نام آور زبان فارسی به شمار می آیند، آشنا بود و از همان کودکی پدرش در زمینه وزن و شیوه های یادگیری آن با او تمرین می کرد. گاهی شعری از شاعران قدیم به او می داد تا بر اساس آن، شعر دیگری بسراید یا وزن آن را تغییر دهد، و یا قافیه های نو برایش پیدا کند، همین تمرین ها و تلاش ها زمینه ای شد که با ترتیب قرارگیری کلمات و استفاده از آنها آشنا شود و در سرودن شعر تجربه بی اندوزد

WWW.ERMESPC.COM

دانلود نرم افزار و آموزش کامپیوتر – بخش های متنوع

اس ام اس ، گالری عکس ، آهنگ ، فیلم و